

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3114/2025
29.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јована Ђога, адвокат из ..., против туженог „SEQUESTER EMPLOYMENT“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Бошко Милић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 795/25 од 06.03.2025. године, исправљена решењем истог суда Гж1 795/25 од 22.04.2025. године, у седници од 29.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 795/25 од 06.03.2025. године, исправљене решењем истог суда Гж1 795/25 од 22.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1914/24 од 29.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број ../15. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да тужили накнади штету у висини изгубљене зараде за период од 21.11.2015. године до 30.06.2016. године, у износима и са законском затезном каматом као у садржају. Ставом трећим изреке, одређено је да је тужба повучена у делу којим је тужила тражила да се поништи као незаконит анекс уговора о раду од 06.11.2015. године и да се обавезе тужени да тужили на име мање исплаћене зараде уплати доприносе за обавезно социјално осигурање. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка од 59.500,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је предлог тужиле да се ослободи плаћања трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 795/25 од 06.03.2025. године, исправљена решењем истог суда Гж1 795/25 од 22.04.2025. године, ставом првим

изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1914/24 од 29.10.2024. године у ставу првом, другом, четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ЗПП и нашао да ревизија тужиле није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле је била запослена код туженог на основу уговора о раду број ../15 од 15.08.2015. године на одређено време на период од 15.08.2015. до 30.06.2016. године, на пословима референта за подршку продаје пословним корисницима у ..., степен стручне спреме - гимназија, које послове је тужиле обављала за потребе предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ АД Београд, на основу уговора о пословно-техничкој сарадњи од 06.07.2015. године, све због повећаног обима посла. Дана 07.11.2015. године тужиле је примила обавештење – понуду за закључење Анекса уговора о раду са образложењем да Привредно друштво „Телеком Србија“ АД код кога је тужиле била упућена на рад више не жели да сарађује са њом. Наведним анексом тужени је понудио тужили обављање послова радника обезбеђења-четврти степен стручне спреме у ... за потребе фирме „Securitas“. Како је тужиле одбила да потпише наведени анекс уговор о раду, тужени је тужили на основу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду решењем о отказу уговора о раду број ../15 отказао уговор о раду број ../15 од 15.08.2015. године, због тога што запослени одбија закључење анекса уговора о раду. Из образложења решења произлази да је запосленој дана 07.11.2015. године уручено обавештење са понудом за закључење анекса ради премештаја на други одговарајући посао, код другог послодавца у друго време трајања уговора, као и у погледу новчаног износа основне плате. Како запослена није доставила потписан примерак анекса, сматра се да је одбила понуду за закључење анекса, па су се стекли услови за отказ уговора о раду. Из Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог 493/2014 од 01.08.2014. године утврђено је да је за радно место радника обезбеђења утврђен услов у погледу стручне спреме – четврти степен стручне спреме. Из налаза и мишљења судског вештака за економско-финансијску област на околност висине зараде и припадајућих пореза и доприноса које би тужиле остварила у периоду од 21.11.2015. године до 30.06.2016. године код туженог утврђено је да укупна нето зарада тужиле у спорном периоду износи 202.661,80 динара, порез на зараде износи 19.031,00 динара, а укупни доприноси на терет послодавца 49.541,84 динара.

На утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили одредбу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду када су одбили тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење број ../15 којим је тужили отказан уговор о раду број ../15 од 15.08.2015. године. Нижестепени судови су

правилно закључили да су били испуњени услови за отказ уговора о раду примењујући одредбу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду у вези са чланом 171. став 1. и 172. Закона о раду.

Наиме, према члану 171. став 1. тачка 3. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорних услова рада (у даљем тексту: анекс уговора), ради упућивања на рад на одговарајући посао код другог послодавца у складу са чланом 174. овог Закона. Према ставу 2. цитираног члана, прописано је да одговарајућим послом у смислу става 1. тачка 1. и 3. овог члана сматрају се посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду. Тужила је код туженог радила са гимназијом, а место које јој је понуђено као радник обезбеђења – предвиђена је стручна спрема IV или VI степен стручне спреме друштвеног или природног смера, страни језици, енглески језик, с тим што је било пожељно да има и обуку везану за употребу ватреним оружјем и пожељно искуство, пробни рад од шест месеци. Назначени услови били су предвиђени Правилником о организацији и систематизацији послова „Securitas services“. Код туженог тужила је радила на месту референта подршке у продаји за „Телеком Србија“. Тужили је понуђено анексом уговора радно место у погледу исте стручне спреме, што се може сматрати одговарајућим послом. Тужени је са „Securitas services“ имао закључен уговор о пословно-техничкој сарадњи број 92/2008 од 23.07.2008. године и у том смислу је тужили понуђена измена уговорних услова рада. За понуђено место предвиђен је исти степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду, на основу кога је тужила засновала радни однос код туженог. Прописани услов за обављање послова – радним односом код новог послодавца, обука за руковање оружјем, нису од утицаја из разлога што изведени докази не указују на околност да тужила не би била упућена да похађа наведену обуку – руковање ватреним оружјем.

Према члану 179. став 5. Закона о раду, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то (тачка 2) ако одбије закључење анекса уговора у смислу члана 171. став 1. тачка 1-5 овог Закона.

Тужила је одбила закључење анекса уговора. За време трајања уговора о радном односу на одређено време, послодавац може донети одлуку о распоређивању запосленог на друго радно место у складу са законом или упућивања код другог послодавца. Како је туженом као послодавцу и пре истека рока трајања радног односа на одређено време, престала потреба за обављање одређеног посла, а тужила је одбила закључење анекса уговора, то је правилно закључено од стране нижестепених судова да је тужени поступио у складу са законом када је тужили отказао уговор о раду.

Наводима из ревизије не доводи се у сумњу исправност побијане одлуке. Ово из разлога што навођење разлога да у новој фирми према анексу и правилнику нема систематизовано радно место на које је тужила требало да буде распоређена, нису доказана. Наиме, списима предмета је приложен Правилник о систематизацији радних места. Према Правилнику предвиђено је радно место „службеник обезбеђења“ (одредба 2. тачка 11. Правилника) а остале позиције представљају опис послова у зависности на којој позицији се радник распоређује. То распоређивање радника по позицијама је аутономно право послодавца. У овом случају битна је суштина посла

који се обавља сходно испуњености осталих услова (стручна спрема, зарада и др). Стога се наводи из ревизије тужиле не могу прихватити као основани.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**